

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๘/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ๒๘/๒๕๖๗

วันที่ ๒๗ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๕ ผู้ร้อง
ผู้ถูกร้อง

เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุญยอม พ.ศ. ๒๕๖๕
มาตรา ๓ และมาตรา ๓๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๙๙ หรือไม่

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๕ ส่งคำโต้แย้งของจำเลยทั้งสอง (ร้อยโท พงศ์ดนัย
จันทร์ชางเพ็ญ ที่ ๑ และจำสิบโท นรายุทธ อุ้นตาล ที่ ๒) ในคดีหมายเลขดำที่ ปท ๑/๒๕๖๖ เพื่อขอให้
ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ข้อเท็จจริงตามคำโต้แย้งของจำเลยทั้งสองและเอกสาร
ประกอบสรุปได้ว่า พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๕
เป็นโจทก์ และนางสาวแก้วกัญญา แซ่ลี และนายสุวิทย์ เวียงบรรพต เป็นโจทก์ร่วม ยื่นฟ้อง
ร้อยโท พงศ์ดนัย จันทร์ชางเพ็ญ ที่ ๑ และจำสิบโท นรายุทธ อุ้นตาล ที่ ๒ เป็นจำเลยต่อศาลอาญา
คดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๕ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐร่วมกันลงโทษหรือกระทำด้วยประการใด
ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกลดทอนคุณค่าหรือละเมิด
สิทธิขั้นพื้นฐานความเป็นมนุษย์ หรือเกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานแก่ร่างกายหรือจิตใจ
เนื่องจากระหว่างวันที่ ๗ - ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๖ จำเลยทั้งสองรับราชการ สังกัดกองพันทหารราบที่ ๓

- ๒ -

กรมทหารราบที่ ๑๗ กองพลทหารราบที่ ๗ เป็นผู้รับผิดชอบฝึกทหารใหม่ (ทหารเกณฑ์) ตรวจพบว่า มีพลทหารในหมวด ๔ นำบุหรีมาสูบ จึงสั่งลงโทษพลทหารหมวด ๔ ทุกคน ด้วยทำออกกำลังกาย (ทำพีที) เป็นเวลานานเกินสมควร และสั่งให้อนเด็นท์ด้านนอกราชการโดยไม่สวมเสื้อผ้าหรือสวมเสื้อผ้าเปียกชื้น ตลอดคืนที่มีอากาศหนาวเย็นกว่าปกติ เป็นผลให้พลทหารกิตติธร เวียงบรรพต เจ็บป่วยและถึงแก่ความตาย ด้วยสาเหตุติดเชื้อในกระแสเลือด การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๓๖ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓

ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๕ จำเลยทั้งสองได้แย้งว่า พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๓ บัญญัติให้ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า บุคคลซึ่งใช้อำนาจรัฐหรือได้รับมอบอำนาจ หรือได้รับการแต่งตั้ง อนุญาต สนับสนุน หรือยอมรับโดยตรงหรือโดยปริยาย จากผู้มีอำนาจรัฐให้ดำเนินการ ตามกฎหมาย และมาตรา ๓๔ บัญญัติให้ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นศาลที่มีเขตอำนาจ เห็นอคติความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รวมถึงคดีซึ่งผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหารในขณะกระทำความผิดด้วย เมื่อจำเลยทั้งสองเป็นข้าราชการทหาร และกระทำความผิดระหว่างรับราชการทหาร ปฏิบัติหน้าที่ฝึกวินัยทหารอันมีหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ ที่จำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการรบ หากมีการกระทำความผิดที่ต้องถูกตรวจสอบโดยศาลอื่นอันมิใช่ ศาลทหาร ย่อมมีผลกระทบต่อการปฏิบัติธำรงวินัยทหารและการรักษาความมั่นคงของประเทศ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญา ที่ผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหารและคดีอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ประกอบกับ พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๙๘ มาตรา ๑๓ บัญญัติให้ศาลทหารมีอำนาจพิจารณา พิพากษาวางบทลงโทษผู้กระทำความผิดต่อกฎหมายทหารหรือกฎหมายอื่นในทางอาญา ในคดีซึ่งผู้กระทำความผิด เป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารในขณะกระทำความผิด และมาตรา ๑๖ บัญญัติให้บุคคลที่อยู่ในอำนาจ ศาลทหาร คือ (๑) นายทหารชั้นสัญญาบัตรประจำการ (๒) นายทหารชั้นสัญญาบัตรนอกประจำการ เฉพาะเมื่อกระทำความผิดต่อคำสั่งหรือข้อบังคับตามประมวลกฎหมายอาญาทหาร (๓) นายทหารประทวน และพลทหารกองประจำการหรือประจำการ หรือบุคคลที่รับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วย

การรับราชการทหาร เป็นต้น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคล
สูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๙๙
ขอให้ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๕ ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณา
วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๕ เห็นว่า จำเลยทั้งสองโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๔
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๙๙ ซึ่งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๕
จะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดี และยังมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับ
บทบัญญัตินี้ จึงส่งคำโต้แย้งดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องนี้ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย
บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วย
มาตรา ๕ และยังมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็น
เช่นว่านั้นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้แต่ให้รอ
การพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่
ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย
ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามหนังสือส่งคำโต้แย้งและเอกสารประกอบเป็นกรณีที่
ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๕ ส่งคำโต้แย้งของจำเลยทั้งสองในคดีหมายเลขดำที่
ปท ๑/๒๕๖๖ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๔
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๙๙ เมื่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ เป็นบททั่วไป
ที่วางหลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ โดยมีได้มีข้อความที่เป็นการคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพไว้
เป็นการเฉพาะ ส่วนมาตรา ๑๙๙ เป็นบทบัญญัติอยู่ในหมวด ๑๐ ส่วนที่ ๔ บัญญัติอำนาจของศาลทหาร

- ๔ -

ในการพิจารณาพิพากษาคดีอาญาที่ผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหาร การที่จำเลยทั้งสองโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราดังกล่าว เป็นกรณีจำเลยทั้งสองโต้แย้งปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจระหว่างศาลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๒ ซึ่งบัญญัติให้กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจระหว่างศาลยุติธรรม ศาลปกครอง หรือศาลทหาร ให้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดโดยคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยประธานศาลฎีกาเป็นประธาน ประธานศาลปกครองสูงสุด หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินสี่คนตามที่กฎหมายบัญญัติเป็นกรรมการ จำเลยทั้งสองขอที่จะยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการดังกล่าวเพื่อขอให้วินิจฉัยชี้ขาดหน้าที่และอำนาจระหว่างศาลได้โดยตรง จึงมีคำสั่งไม่รับไว้พิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

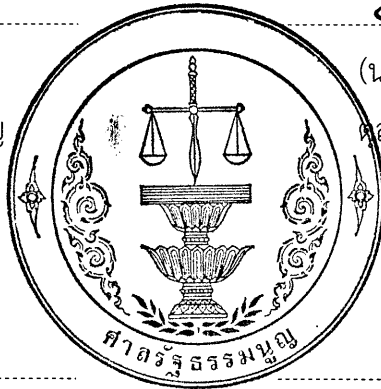
(คำสั่งที่ ๔๘/๒๕๖๓)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ